

Рукопись З. VI 4

СОБРАНИЕ

ПРИМѢРОВЪ

16

~~210~~ ³
~~H~~

для наспавленія юношества въ начальномъ познаніи Лапинскаго языка,

по руководству Гедике,

63278
изданное

ИМПЕРАТОРСКИМЪ

Харьковскимъ Университетомъ
въ пользу Гимназій его округа.

ВЪ ХАРЬКОВЪ,

Въ Университетской Типографіи.
1806 года.

02
58.

I.

Краткіе примѣры согласованія въ рѣчи словъ.

Leo est generosus.

Lupus est rapax, crudelis et insatiabilis.

Cervus est timidus.

Vulpes est astuta.

Ovis est patiens.

Lepus est timidus.

Canis fidelis est et docilis.

Felis est blanda et insidiosa.

Luscinia est canora.

Formica laboriosa est.

* * *

Laudantur vinum Hungariæ, lana Hispaniæ, stannum Britanniæ, pelles Russiæ, ferrum Sveciæ, electrum Borussiæ, gemmæ et aromata Indiæ.

* * *

Quinque sunt sensus: visus, auditus, gustus, olfactus, tactus.

Quatuor sunt anni tempestates: ver, aestas, autumnus et hiems.

* * *

Animalia ennt, currunt, repunt, volant, natant.

Equus terram arat, plastra trahit, hominem vehit.

Sol lucet interdiu, **luna** splendet noctu cum stellis.

Equi hinniunt, canes latrant, oves balant, boves mugint, porci grunniunt, leones rugiunt, lupi ululant.

*
P

4. Любовь къ жизни.

Senex et Mors.

Senex ligna in silva caeciderat, igitur fasce sublato domum redire coepit. Quum autem defatigatus esset et onere et itinere, depositus ligna, et secum considerans miserias senectutis et inopiae, clara voce invocavit mortem, ut se ab omnibus malis liberaret. Tum mors exaudivit preces illius et coram assistens, quid velit, percontatur. At senex, territus, nec amplius mori cupiens; nihil sane, inquit, sed requiro aliquem, qui onus mihi paululum allevet.

5. Награда прудолюбія.

Rusticus moribundus et filii.

Rusticus quidam moribundus, quuin nullas haberet dvitias, quas relinqueret filiis, excitare animos illorum voluit ad studium diligentis agrorum culturae, et ad assiduitatem laboris. Convocavit igitur eos, et ita allocutus est: mei filii, videtis me a vobis mox discessurum esse. Omnes, quas habeo, dvitias in vinea, quam vobis relinquo, quaerere potestis atque debetis. Haec quum dixisset, senex paulo post moritur. At filii, quum crederent, illum in vinea alicubi abscondisse thesaurum, totum vineae solum effodiunt. Frustra. Thesaurum inveniunt nullum. Sed quum terra fodiendo perculta esset, vites uberrimum fructum tulere.

6. Трудноспѣ и опасноспѣ высшихъ званій.

Equus et Asinus.

Equi fortunam laudabat asinus, quod copiosissime parceretur, quum sibi ne paleae quidem post gravissimos labores abunde satis praeberentur. Bello autem forte exerto quum in proelium ab equite ageretur equus, et circumventus ab